

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 вересня 2025 р. № 1216

ПОРЯДОК
встановлення та функціонування карантинних ветеринарних
постів та дезінфекційних установок у пунктах пропуску
через державний кордон України

1. Цей Порядок визначає правові та організаційні засади діяльності карантинних ветеринарних постів та забезпечення проведення карантинних заходів на період дії карантину тварин, запровадженого рішенням місцевої державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при обласній держадміністрації з метою здійснення заходів з профілактики та боротьби з інфекційними захворюваннями тварин, а також порядок функціонування дезінфекційних установок у пунктах пропуску через державний кордон України (далі — пункт пропуску) на період дії розпорядження Головного державного ветеринарного інспектора України щодо обов'язкової дезінфекції транспортних засобів, що перетинають кордон з території, де існує загроза.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України від 25 червня 1992 р. № 2498-ХІІ “Про ветеринарну медицину” та “Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин”.

3. Рішення про встановлення та зняття карантинних ветеринарних постів приймається відповідною місцевою державною надзвичайною протиепізоотичною комісією при обласній держадміністрації (далі — комісія).

До прийняття рішення комісії щодо встановлення карантину тварин карантинні ветеринарні пости можуть екстрено встановлюватися не довше ніж на 72 години згідно з розпорядженням відповідного головного державного ветеринарного інспектора.

Кількість карантинних ветеринарних постів визначається розпорядженням відповідного головного державного ветеринарного інспектора та/або рішенням комісії з урахуванням епізоотичної ситуації в області за останніх три роки.

4. Карантинні ветеринарні пости встановлюються протягом доби, але не довше ніж на 72 години з моменту розпорядження відповідного головного державного ветеринарного інспектора до прийняття рішення комісії про встановлення карантину тварин і функціонують цілодобово.

5. Завданням карантинних ветеринарних постів є забезпечення проведення карантинних заходів відповідно до розпорядження відповідного головного державного ветеринарного інспектора та/або прийнятого комісією рішення, зокрема щодо:

заборони або обмеження переміщення тварин (перевезення або перегону тварин через карантинну зону, ввезення в цю зону, вивезення/виведення з неї тварин);

заборони переміщення за межі інфікованих потужностей (об'єктів) будь-яких товарів, визначених розпорядженням відповідного головного державного ветеринарного інспектора, зокрема засобів догляду за тваринами, супутніх об'єктів, кормів та гною всіма видами транспортних засобів;

переміщення осіб, які могли мати контакт з інфікованими тваринами і тваринами, стосовно яких існує підозра щодо інфікування, або з іншими товарами, визначеними розпорядженням відповідного головного державного ветеринарного інспектора (крім обслуговуючого персоналу за умови додержання ним спеціального пропускового режиму);

руху транспортних засобів у карантинній зоні та зоні спостереження, якщо вона не була включена до карантинної зони;

закриття та блокування в'їзду/виїзду до інфікованої зони, у разі необхідності — також зони спостереження та буферної зони, встановлення на підходах до таких зон знаків, що попереджають про наявність хвороби тварин, що підлягає повідомленню, організації відповідного контролю.

6. Виконання завдань на карантинних ветеринарних постах у межах повноважень забезпечують органи Національної поліції, територіальні органи та установи Держпродспоживслужби, місцеві держадміністрації та органи місцевого самоврядування.

7. Кількість осіб, залучених до виконання завдань на карантинному ветеринарному посту, встановлюється розпорядженням відповідного головного державного ветеринарного інспектора та/або рішенням комісії про встановлення карантинних ветеринарних постів.

8. Національна поліція під час виконання завдань на карантинному ветеринарному посту у межах повноважень та відповідно до законодавства:

надає допомогу представникам Держпродспоживслужби у здійсненні заходів щодо обмеження та запровадження заборони на обіг тварин, інших товарів і переміщення осіб у межах інфікованої (карантинної) зони, а також у здійсненні інших карантинних заходів, визначених Законом України від 25 червня 1992 р. № 2498-ХІІ “Про ветеринарну медицину”;

забезпечує безпеку громадян та охорону публічного порядку в зоні діяльності карантинного ветеринарного поста.

9. Представники Держпродспоживслужби під час виконання завдань на карантинному ветеринарному посту у межах повноважень та відповідно до законодавства і рішення комісії:

забезпечують приготування розчинів дезінфекційних засобів для заправлення дезінфекційних бар'єрів і дезкилимків, організацію та/або здійснення дезінфекції транспортних засобів;

перевіряють наявність ветеринарних документів на тварин та супровідних документів на продукцію тваринного і рослинного походження, корми та інші вантажі, що підлягають ветеринарному контролю і переміщуються з карантинної зони;

здійснюють огляд ручної поклажі та багажу з метою недопущення переміщення з карантинної зони товарів, заборонених рішенням зазначеної комісії;

вживають заходів до заборони або обмеження переміщення тварин, інших товарів та осіб з урахуванням ризиків поширення через такі товари збудників інфекційних хвороб тварин згідно з інструкціями щодо профілактики та боротьби з інфекційними хворобами тварин у порядку, визначеному рішенням комісії;

тимчасово зупиняють переміщення та здійснюють вилучення товарів у спосіб, встановлений рішенням комісії до з'ясування інформації щодо ризику перенесення збудника інфекційної хвороби та/або проведення відповідної обробки, яка забезпечує його знищення;

надають дозвіл на переміщення товарів та осіб за межі зони дії карантинного ветеринарного поста за відсутності ризиків поширення збудників інфекційних хвороб тварин та/або після проведення заходів щодо їх знищення відповідно до зазначених інструкцій;

забезпечують наявність і ведення документації, визначеної у пункті 12 цього Порядку;

виконують інші завдання, визначені рішенням комісії.

10. Місцеві держадміністрації та органи місцевого самоврядування, на території яких функціонують карантинні ветеринарні пости, у межах повноважень та відповідно до законодавства і рішення комісії:

сприяють облаштуванню та забезпечують функціонування зазначених постів у порядку, визначеному такими рішеннями;

забезпечують персонал, що здійснює виконання завдань на карантинних ветеринарних постах, продуктами харчування та за потреби і в межах бюджетних призначень житлом.

11. Встановлення тимчасових дорожніх знаків щодо обмеження швидкості при наближенні до карантинних ветеринарних постів та знака “СТОП-контроль” здійснюється:

на автомобільних дорогах державного значення — Агентством відновлення або його територіальними органами;

на автомобільних дорогах місцевого значення та в межах населених пунктів — виконавчими органами сільських, селищних, міських рад чи іншими балансоутримувачами відповідних вулично-дорожніх мереж. Встановлення зазначених тимчасових дорожніх знаків забезпечується у межах повноважень відповідних суб’єктів, на підставі рішень комісії, з дотриманням Правил дорожнього руху та вимог ДСТУ 4100:2021, за схемами організації дорожнього руху, погодженими з Національною поліцією.

12. На карантинному ветеринарному посту представник Держпродспоживслужби забезпечує наявність і ведення документації, що включає:

план (перелік) заходів у формі витягу з рішення комісії або рішення комісії про встановлення карантину тварин, або розпорядження відповідного державного ветеринарного інспектора про запровадження попередніх карантинних обмежень (або інший акт, яким встановлено карантинні заходи);

робочий журнал чергувань із зазначенням прізвищ осіб, які здійснюють чергування на посту, та часу чергування;

журнал обліку роботи карантинного ветеринарного поста, а також журнал обліку проведення дезінфекції та/або дезінсекції.

Зазначені документи ведуться за формами, визначеними Держпродспоживслужбою та зберігаються на карантинному ветеринарному посту.

13. Територіальні органи Держпродспоживслужби здійснюють технічне забезпечення карантинного ветеринарного поста, що включає забезпечення наявності:

автономної автоматичної рамки дезінфекції автотранспорту;

установок для дезінфекції коліс автотранспорту або дезінфекційного бар’єра;

дезінфекційних килимків для дезінфекції взуття;

автономного мобільного приміщення (модуля) для тимчасового перебування та відпочинку персоналу карантинного ветеринарного поста, а за потреби — і осіб, що переміщуються;

електрогенератора потужністю не менше ніж 10 кВт;

ємностей для технічної та питної води;

контейнерів для зберігання вилучених або залишених товарів, що несуть потенційну загрозу поширення збудників інфекційних хвороб тварин;

тимчасових дорожніх знаків щодо обмеження швидкості при наближенні до карантинних ветеринарних постів та знака “СТОП-контроль” (із забезпеченням їх встановлення у взаємодії з балансоутримувачем відповідної дороги);

дезінфекційних засобів у кількості, достатній для проведення дезінфекції протягом не менш як трьох діб.

14. Територіальні органи Держпродспоживслужби забезпечують придбання засобів і обладнання, зазначених у пункті 13 цього Порядку, їх зарахування на баланс у порядку, встановленому законодавством, та зберігання у місцях, визначених Держпродспоживслужбою.

15. Придбання засобів і обладнання, передбачених пунктом 13 цього Порядку, здійснюється територіальними органами Держпродспоживслужби за рахунок коштів державного бюджету відповідно до бюджетного законодавства та у межах бюджетних призначень. Забезпечення такими засобами і обладнанням може також здійснюватися шляхом прийняття у державну власність майна, переданого безоплатно за рахунок коштів місцевих бюджетів, за рахунок міжнародної технічної чи благодійної допомоги та інших джерел, не заборонених законодавством, у порядку, визначеному законодавством, із подальшим обліком такого майна на балансі відповідних територіальних органів Держпродспоживслужби.

16. З метою недопущення занесення збудників інфекційних хвороб тварин на територію України з інших країн, забезпечення належного рівня біобезпеки застосовуються дезінфекційні установки в пунктах пропуску.

17. Місця для дезінфекційної обробки транспорту визначаються за погодженням з підрозділами органів охорони державного кордону та митними органами з урахуванням технологічних схем пропуску осіб, транспортних засобів та вантажів через державний кордон.

18. У пунктах пропуску облаштовуються місця для проведення дезінфекції транспорту, зберігання дезінфікуючих засобів, інвентарю та засобів індивідуального захисту.

Під час визначення місць для проведення дезінфекційної обробки необхідно враховувати технологічні схеми пропуску осіб, транспортних засобів та вантажів через державний кордон з мінімізацією ризиків занесення збудників хвороб тварин з території інших країн.

19. Для дезінфекції транспорту застосовуються:

автоматичні системи аерозольної дезінфекції автомобілів;

спеціальні дезінфекційні машини або установки;

дезінфекційні бар'єри та дезінфекційні килимки;
у виняткових випадках — ручні оприскувачі.

20. Дезінфекційні установки застосовуються для дезінфекції автотранспорту, що в'їжджає на територію України. Конструкція установки може передбачати можливість її монтування як на смугах руху, обладнаних дезінфекційним бар'єром відкритого або закритого ямкового типу, так і в місцях, що не мають стаціонарних дезінфекційних бар'єрів.

Автоматичні системи аерозольної дезінфекції транспорту повинні бути конструктивно адаптовані для використання у зимовий період, у тому числі за мінусових температур. Така адаптація забезпечується шляхом наявності вбудованих або зовнішніх нагрівальних елементів, які підтримують робочий температурний режим і запобігають замерзанню дезінфекційної рідини, форсунок, розпилювачів та інших функціональних вузлів установки.

21. Дезінфекція здійснюється із застосуванням дезінфекційних засобів, дозволених до використання в Україні.

Експлуатація дезінфекційних установок та застосування дезінфекційних засобів здійснюється відповідно до інструкцій виробників.

22. Дезінфекція із застосуванням дезінфекційних установок здійснюється територіальними органами Держпродспоживслужби, а ремонт і технічне обслуговування таких установок виконуються зазначеними органами самостійно (у разі наявності можливості) або на договірних засадах із відповідними суб'єктами господарювання з урахуванням вимог, встановлених Законом України "Про публічні закупівлі".

23. Допуск до пунктів пропуску персоналу, який обслуговує дезінфекційні установки, здійснюється за погодженням з органами охорони державного кордону Держприкордонслужби.
